

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

KNOTS, KNETTER EN STAPEL

Toneelstuk voor kinderen

door

Fons Cras & Elly Coeck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2010
Nr.1966

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *KNOTS, KNETTER EN STAPEL* op te voeren moet de naam van auteur *FONS CRAS & ELLY COECK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1992/220/26
ISBN 978-90-385-01666

© 1992 Toneelfonds J. Janssens/Fons Cras & Elly Coeck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Dekor :

Fantazierijk Oosters ingerichte kamer met grote rieten zetel, waarrond een muskietennet is opgehangen. Aan de wand hangen een gong en een mooi kader met een groot, glinsterend oog dat kan flikkeren en oplichten.

Personages :

MANDARIJN

RADJI

KNOTS

KNETTER

STAPEL

CHOP CHOY

LONG LIP

KIND

1e BEDRIJF

1E TAFEREEL

Mandarijn

Mandarijn : (op met grote pompoenhed, pofbroek, puntschoenen,
loopt bijna wenend heen en weer)

Ach ach ach ... oei oei oei ... maar maar maar ... wel wel
wel ....snik snik snak !.Wat ben ik toch droef gestemd
vandaag ! Ik voel me weer zo ongelukkig hè. Ach ach ach ...
oei oei oei !... (kijkt in zaal, schrikt)

Hé, wie heeft het magische gordijn van het verdriet open
gedaan ? Dat kan niet. Dat mag niet. Als ik verdrietig ben,
blijft het gordijn toe om het verdriet binnen te sluiten.

(buiqt diep)

Lieve mensenkinderen, hebben jullie soms gezien wie het
gordijn van het verdriet heeft open gemaakt ?... Neen ?
Was het al open ?... Ja ? Dat is eigenaardig. Meer dan
eigenaardig, zal ik maar zeggen.

Ach, sinds gisteravond gebeuren hier de meest geheimzinnige
dingen. Mijn dochttertje Long Lip is vannacht klokslag twaalf
verdwenen. Niemand weet waarheen. Wat moet ik doen ? Wat
moet ik doen ? (loopt heen en weer)

Nog even mijn dienaars Radji vragen of zij al iets vernomen
heeft. (slaat op gong)

2e TAFEREEL

Mandarijn - Radji

(Gesluerde vrouw op, buiqt diep, blijft gebogen staan)

Mandarijn : Recht maar, Radji !

Radji : (recht) Wat kan ik voor u doen, meester ?

Mandarijn : Zeg mij, Radji, weet je al meer over de verdwijning van mijn
dochttertje Long Lip.?

Radji : Helaas niets, meester ! Helemaal niets ! Hoe ik ook gezocht
heb in heel het paleis, in gangen, in tuinen . Nergens is
uw dochter Long Lip te vinden.

Mandarijn : (loopt weer heen en weer) Ach ach ach ... oei oei oei ...
maar maar maar ...

Radji : (achter Mandarijn aan) Ach ach ach ... oei oei oei ...
maar maar maar ...

- Mandarijn : Wel wel wel !... Snik snik snak !... Wat moet ik doen ?
Wie zal mij helpen ?
Als ik nu es een beloning in goud uitloof voor degene die haar terugvindt ! Radji, wat denk je ?
- Radji : Geen slecht idee misschien ! Maar dat kan lang duren, meester. Vraagt u het toch liever aan het alwetende oog.
- Mandarijn : Je weet toch, Radji, dat ik dat alleen mag doen in de hoogste nood. En ik heb nog maar pas aan het oog een grote dienst gevraagd. Dus ...
Neen, neen, dat durf ik niet meer. (zit in zetel)
- Radji : Heu ... meester ... misschien ... (fluistert onhoorbaar)
- Mandarijn : De ... (kijkt naar de kinderen) Denk je ?...
Zouden die ... ?
- Radji : Dat zullen we dadelijk weten, meester.
(tot publiek, buigt diep) Sa lu ! Sa lu !...
Beste vriendjes, jullie hebben gehoord dat Long Lip, de dochter van de Mandarijn, sinds vannacht verdwenen is. Ja ?... Nu hebben jullie ook gehoord dat ik mijn meester (buigt) aanraadde opheldering te vragen aan het alwetende oog. Zie je, daar tegen de muur. (wijst)
Dat is het alwetende oog.
Maar de Mandarijn, mijn meester (buigt), mag dat enkel in uiterste nood en slechts één keer in de maand aanspreken om raad te vragen.
Mijn meester (buigt) heeft deze maand reeds dringende hulp gevraagd en nu moet hij wachten tot de volgende maand. Zoniet vervalt de kracht van het oog en kan het nooit meer gebruikt worden.
Maar heu ... als iemand van buiten het paleis heu ... dit zou willen doen, dan blijft het oog zijn kracht behouden en zullen wij misschien te weten komen wat er met Long Lip gebeurd is.
De vraag is nu : Wie wil ons helpen ? Wie durft het alwetende oog aanspreken ? Jij ?...
(wijst iemand aan en vraagt op het podium te komen)
Dankjewel hoor !
(buigend) Meester, deze jongen / dit meisje wil ons helpen.

- Mandarijn : Daar ben ik zeer blij om. Kom even hier !... (neemt boek)
Zo moet je het alwetende oog aanspreken. Je gaat voor het
oog staan en vraagt tweemaal (leest) ogi, ogi, di mi
hillip mi. Ogi, ogi, di mi hillip mi.
- Kind : Ogi, ogi ... (Mandarijn fluistert zo nodig voor) di mi
hillip mi. Ogi, ogi, di mi hillip mi.
- Oog : (flikkert, men hoort zware stem)
Jij bent zeer moedig en dat bewonder ik ten zeerste.
Zeg maar in je eigen taal wat ik voor je kan doen.
- Radji : (fluistert in oor van kind) Vraag waar Long Lip is.
- Kind : Waar is Long Lip?
- Oog : Het dochttertje van Mandarijn Ling Long ?
- Radji : (knikt, fluistert voor) Ja !
- Kind : Ja !
- Oog : Het dochttertje van Mandarijn Ling Long is helaas ...
(plots allerlei onverstaanbare klanken en gekraak)
- Radji : Oh meester, gestoord ! Nu weten we nog niets.
- Mandarijn : (tot kind) Bedankt hoor voor de poging. Ga maar weer
naar je plaats!
Radji, wij moeten zo vlug mogelijk het gordijn sluiten
voor mijn verdriet zich door het hele paleis verspreidt.
(maakt bezwerende beweging en spreekt formule uit)
Sli toe, ding toe !
(doek dicht - flikkerlichten)

3e TAFEREEL

Knots - Knetter - Stapel

(Drie dolkomische figuren met bijna karnavaleske kos-
tumering. Knots heeft vioolkist bij, waarin een handspiegel
steekt. Knetter draagt een oude rieten korf, waarin een
allesopener zit. Stapel een klein, nietig valiesje met
een eigenaardig toestelletje erin.
Achter de coulissen praten ze hoorbaar.)

- Knetter : Nee, het is langs hier.
- Knots : Neen, neen, we moeten langs daar.
- Stapel : En ik zeg dat we hier moeten zijn.
(komen in zaal)

- Knetter : Hé ! Waar komen we nu terecht ?
- Knots : Waarom lopen wij langs hier ?
- Stapel : Omdat we moeten.
- Knetter : Hoe moeten ? We wilden toch naar de kermis gaan om ons te amuseren en op te treden in de schaterlachtent ?
- Stapel : Ja, maar elke keer maakt mijn valiesje een trekbeweging en moet ik volgen, willen of niet.
- Knots : Valiesje ? Da's gek. Bedoel je dat je valiesje jou beveelt om te gaan waar het wil ?
- Stapel : Ja ! Ik kan er niets aan doen. Kijk maar !... Als ik nu naar die kant wil, trekt mijn valiesje mij naar de andere kant. Kijk ! (wil naar zaal, valiesje maakt trekbeweging en doet hem op voorpodium belanden. De anderen volgen)
Voilà ! Hier staan we dan. En toch wilde ik naar daar.
- Knetter : Gelijk heb je, Stapel ! Hier staan we dan. (kijkt rond)
Het is wel een mooi plekje hè ?
- Knots : Ja ! En vol met kinderen. Net als op de kermis. Dat kan hier ook plezierig worden.
(tot zaal) Hallo ! Dag; kinderen ! Zeg, dat is hier toch niet de schaterlachtent hè ? Neen ?... O.K. !
(wuift met zijn vioolkist)
- Stapel : Hé Knots, nu zie ik het voor het eerst. (wijst op de vioolkist) Ga jij viool spelen op de kermis ?
- Knots : Nee, geen viool. Ik wil graag doedelzak spelen.
- Stapel : Maar daar heb je toch geen viool voor nodig ?!
- Knots : Dat weet ik. Hier zit ook geen viool in.
- Knetter : Héhéhé ! Wat zit er dan wel in ?
- Knots : Weet ik niet.
- Stapel : Jij weet ook niet veel, hè Knots ?
- Knots : Dat is waar. Dat is helemaal waar. Maar wat ik wel weet, is dat ik deze kast heu... kist nog nooit heb opengemaakt.
- Knetter : Jij weet dus helemaal niet wat erin steekt ?
- Knots : Nee ! Weet ik niet.
- Knetter : En waar komt die kast heu kist vandaan ?
- Knots : Gekregen van een oude man. Een Chinees uit Japan.
- Stapel : Haha, een Chinees uit Japan ! Hoe kan dat nu ? Een Chinees woont toch in (laat kinderen invullen) ... Juist !
In China en niet in Japan.

- Knots : Weet ik ! Maar deze Chinees was naar Japan gaan wonen. En toen hij heel oud geworden was, is hij naar ons land gekomen. En zo heb ik die Japanse Chinees leren kennen in een Italiaans restaurantje in Antwerpen.
- Stapel : Daar begrijp ik nu geen barst van, zie ! Begrijpen jullie dat, kinderen ?... Jij, Knetter ?
- Knetter : Nee maar het kan me niks schelen. Wat ik wil weten, is waarom wij naar hier getrokken werden door dat valiesje van jou zonder dat wij het wilden.
- Knots : Ja, en waarom wij hier nu zo vlak voor dat mooie gordijn staan ? Dat is toch wel eigenaardig hè ?!
- Stapel : Hmm !... Heu, wat zou daar achter te zien zijn ?
- Knetter : Hewel, ik denk heu ... ik denk ... ik denk ...
- Stapel : Zeg, Knetter, zeg dan wat je denkt, hè !
- Knetter : Wel, ik denk hè, dat ik denk dat ik het niet weet.
- Stapel : Haha ! Leuke mop !
- Knots : Hé !... (wenkt, fluistert de anderen in het oor)
Zouden de kinderen dat misschien weten ?
(kijken alle drie in zaal, lokken reacties uit)
- Stapel : Dus, achter dit gordijn woont een man ... mando ... een appelsien zogezegd !... Wat ? Oh, een Mandarijn ! Dat wil ik zien, zeg ! Maar hoe moeten we dat gordijn open krijgen ?
- Knetter : Laat dat maar aan mij over ! (neemt allesopener uit koffer)
- Stapel : Wat is dat ?
- Knetter : Een allesopener !
- Knots : Een alles wat ?
- Knetter : Een allesopener !
- Stapel : Een allesopener ? En waar heb je die vandaan ?
- Knetter : Gekregen van een doe-het-zelver !
- Stapel : Een doe-het-zelver ? Wat is dat voor een beest ?
- Knetter : Zeg, Stapel ! Een doe-het-zelver is iemand die alles zelf doet.
- Knots : Ah !... En denk jij dat wij met die allesopener van die doe-het-zelver dit gordijn open krijgen ?
- Stapel : Proberen, man. Proberen !
- Knots : Schiet op, meid ! Laat die allesopener zien.

- Knetter : (neemt toestelletje dat, als men erop drukt, een zoemend geluid maakt) Hier zie ! Dat is het.
- Stapel : En hoe werkt die allesopener ?
- Knetter : Ja, nu vraag je me wat. Dat is het nu juist. Ik heb hem nog nooit gebruikt.
- Knots : Hoe weet je dan dat het een allesopener is ?
- Knetter : Omdat het erop staat geschreven. Kijk maar ! (men kijkt) Allesopener !
- Stapel : En hier staat nog iets op geschreven. (leest met moeite) Richt het toestel met pijl ... En dan niets meer !
- Knots : En hier is een knopje. Zou dat ... ?
- Stapel : Voorzichtig hè, Knetter ! Stel je voor dat je erop drukt en ... petoeng petat ... !
- Knetter : Als we het es probeerden ? Bijvoorbeeld naar het plafond.
- Knots : Nee zeg, Knetter, zie dat het plafond open gaat.
- Stapel : Of nog erger : dat het naar beneden valt.
- Knetter : Ach, dat kan toch niet.
- Knots : Toch maar voorzichtig zijn. Ik ben er niet gerust in. Stel es dat Stapel gelijk krijgt en dat het naar beneden valt, Dan zijn wij allemaal appelspijs.
Neen, neen, iets wat je niet kent, daar moet je niet mee spelen, zei mijn moeder altijd.
- Knetter : En mijn vader zei altijd : durven moet je in het leven. Ik probeer het. Pas op ! (richt het toestelletje naar het plafond. Twee anderen angstig tegen muur. Drukt af. Gezoem en zaallicht aan)
- Knots : Da's sterk. Da's nog sterker dan sterk !
- Knetter : Pas op ! Nog een keer. (drukt af. Licht weer uit.)
- Stapel : Heu, Knetter, de deur ... Ja, probeer es met de deur ! (drukt af. Zaaldeur open. Nog eens. Zaaldeur toe)
- Knetter : Hewel, dan weet ik nu hoe het gordijn open moet. Kijk maar ! (richt toestel op voordeur)
- Stapel : Hé, wacht even, Knetter ! Laten we bij de deur gaan staan voor het geval dat er iets heu ...
- Knetter : Niks van, schrikkepiet ! Ik blijf hier staan en richt de pijl op het gordijn.
(Knots en Stapel vol schrik naar zaaldeur. Drukt af. Gezoem en doek gaat zachtjes open. Verbazing bij de drie)

- Stapel : Potjandorie !
Knots : Potvolkoffie !
Knetter : Potverdrie !
Stapel : Vier, vijf, zes !
(bekijken alle drie vol bewondering het interieur)
Knots : Asjeblijf, zeg !
Stapel : (naar zetel, gaat zitten) Hé, mannen, kijk es !
Ik voel me net een koning. Koning Stapel de eerste.
Knetter : (bij het magische oog) Kijk hier es ! Precies zoals
bij mijn grootmoeder. Daar hangt ook zo een kader met
de spreuk op : God ziet ons. Hier vloekt men niet.
Potver... Oei ! (hand voor mond)
Knots : (bij gong, neemt slagbout) Sjonge, sjonge ! Ik heb
altijd in de fanfare op de grote trom willen spelen.
(zingt en geeft een tik op de gong)

4e TAFEREEL

Knots - Knetter - Stapel - Radji - Mandarijn

- (Radji verschijnt, ziet de drie, slaakt een gil, vlucht weg)
Stapel : Hé, wie was dat ?
Knetter : Precies een danseres uit Samson en ...
Knots : Samson en Gerd van de TV ?
Knetter : Nee, idioot ! Uit Samson en Delilah. Een ballet met een
gesluisde prinses.
Knots : Delilah ! (bootst buikdanseres na) Dat klinkt veelbe-
lovend.
Stapel : Zei je een gesluisde prinses ? Misschien de dochter van
de ... heu ... Hoe heette die appeldinges ook weer; kin-
deren ? (reacties) Ja, een dochter van de Mandarijn.
(Plots verschijnt de Mandarijn, ziet het drietal, buigt
diep. Anderen buigen onwennig. Mandarijn buigt opnieuw
enz... Het wordt een komische buigshow)
Mandarijn : Sa lu ma!! Sa lu ma ! Wie zijn jullie ? En hoe zijn jullie
hier binnen gekomen ?
Knots : Sa la mie ! Sa!la mie ! Heu ... door het gordijn.

- Mandarijn : Door het gordijn ? Mijn magisch gordijn ? Maar dat was toch gesloten ?
- Knetter : Sa la ma ! Sa la pa ! Maar door mijn allesopener te gebruiken, is uw magisch gordijn open gegaan.
- Mandarijn : Daar begrijp ik niets van. Niemand heeft ooit deze kamer kunnen betreden, wanneer ik verdrietig was.
- Knetter : Verdrietig ? Hoe wil je dat zeggen ?
- Mandarijn : Mijn magisch gordijn houdt het verdriet binnen en bezoekers buiten. Bovendien worden de deuren en gangen van mijn paleis bewaakt door Indische tijgers.
- Stapel : Oh maar, meneer, voor een tijgertje is Stapeltje niet bang hoor. Ik heb al andere konijntjes opgepeuzeld.
- Knetter : Ik ook hoor ! Voor zulke katjes doe ik zelfs geen handschoenen aan.
- Knots : (overdreven dapper) Nog voor geen honderd tijgertjes zoals die van u, meneer !
(plots gebrul van tijgers. De drie springen in mekaars armen, maken er een plezierige schrikshow van)
- Mandarijn : (gaat naar zijkant, doet met luide, gebiedende stem de dieren zwijgen) Sloesha, tigra !
Maar zeg es, heren !
- Knetter : En dame !
- Mandarijn : Wat komen jullie hier zoeken ?
- Stapel : Euh ... eigenlijk niks !
- Knetter : Nee, niks ! Helemaal niks !
- Knots : Nul komma niks. En dat is zeer weinig, hè meneer ?
- Mandarijn : (hoopvol) Brengen jullie misschien nieuws over mijn verdwenen dochter Long Lip ?
- Stapel : Dochter ?... Maar meneer de Mandarien, heu ... rijtje ... Daarjuist was ze nog hier .
- Knetter : Ja hoor ! We hebben haar nog maar pas geleden gezien.
- Knots : Ik denk dat ze verkouden was. Want ze had een doek rond haar hoofd.
- Stapel : Maar toen ze ons zag, liet ze een gil en liep weg.
- Mandarijn : Neenee, dat was niet Long Lip maar Radji, haar bewaakster.
- Knots : Bewaakster ? Maar zeg nu zelf, meneer marsepein ...
- Mandarijn : Mandarijn, meneer !

- Knots : Oh ja, Mandarijn meneer ! Wel, meneer de Mandarijn meneer, zeg nu zelf. Dan heeft de bewaakster haar toch niet al te best bewaakt, niet waar ?
- Stapel : Maar hoe komt het dat uw dochter Lange Lip verdwenen is, meneer de Madamderijn ?
- Mandarijn : Mandarijn, meneer !
- Stapel : Oh !... Sorry, sorry, meneer de Mandarijn !
- Knetter : Er moet toch een reden zijn voor haar verdwijning, niet ? Ik denk van wel.
- Stapel : Ja hoor ! Zeker weten, zou Jan zeggen.
- Mandarijn : Er moet zeker een reden zijn. Maar precies weet ik het niet. Ik ben bang dat men haar ontvoerd heeft om mij onder druk te zetten.
- Knots : Onderdruk ? Is uw bloeddruk dan te hoog ?
- Knetter : Knots, ben jij nu stapel ? (vinger tegen slaap)
- Knots : Neen, hij is Stapel. Ik ben Knots.
- Stapel : Nee maar ! Ben jij nu helemaal knetter ?
- Knots : Maar nee ! (wijst) Zij is Knetter.
- Stapel : Jij begrijpt er niks van, ventje. Onder druk zetten, wil zeggen dat men je dwingt om iets te doen wat je niet graag doet. Begrijp je het nu ?
- Knots : (knikt ja, zegt) Nee !
- Stapel : Dat heeft helemaal niets met bloeddruk te maken, knul.
- Knots : Zal mij een zorg wezen. En het kan me niks schelen ook. Maar wij zullen de harlekijn ...
- Mandarijn : Mandarijn, meneer !
- Knots : Juist !... de Mandarijn meneer helpen.
- Mandarijn : Als jullie dat willen doen, dan zal ik jullie rijkelijk belonen. Vraag maar wat je hebben wil.
- Knots : Heu ... Mogen we even overleggen, meneer de ...
- Mandarijn : Mandarijn !
- Knots : Juist ! Wist ik al. Dank u !
(steken hoofden bij mekaar)
Heu ... wij zouden graag ... twintig frank hebben.
- Mandarijn : Twintig frank ?!... Maar vriend !...
- Knots : Is dat te veel gevraagd ?

- Mandarijn : Helemaal niet, beste man ! Ik betaal jullie in gouden muntstukken die duizenden franken waard zijn.
- Knetter : Aaaaai ! (doet of zij flauw valt. De twee vangen haar op)
- Knots : Hé, Knetter, scheelt er wat ?
- Stapel : Ben je niet goed ?
- Mandarijn : Zal ik mijn lijfarts roepen ?
- Knetter : Meneer de ... Mandarijn ... Heb ik goed gehoord ?
Gouden muntstukken ? (springlevend) Mannen, ten aanval !
(trompettert) Retteketeire !...
- Stapel : Héhé !... Kalm aan, Knettertje !
- Knots : Koest, beestje, koest !
- Stapel : Braaf, Bobbie, braaf !
- Knots : We moeten eerst en vooral bespreken wat we gaan doen.
- Knetter : O.K. ! Ik begin. Eerste vraag ! Meneer de Mandarijn, wanneer werd uw dochter ontvoerd ?
- Mandarijn : Weet ik helaas niet, vrienden. Vannacht, vermoed ik.
- Knots : Haha ! Andere vraag ! Door wie werd uw dochter ontvoerd.?
- Mandarijn : Weet ik ook niet, vrienden .
- Stapel : Hahaha ! Misschien weet u een antwoord op deze vraag.
- Knots : Anders over naar familie ! Haha, grapje ! Grapje !
- Stapel : Maar zwijg nu toch even en laat mij aan het woord !
Meneer de ...
- Knots : Mandarijn !
- Stapel : (vernietigende blik op Knots)
Meneer de Mandarijn ! Werd uw dochter op het ogenblik van de ontvoering bewaakt ?
- Mandarijn : Weet ik niet, vrienden ! Weet ik niet.
- Knetter : Zeg, meneer de Mandarijn, zo te horen weet u niet veel hè ?
- Mandarijn : Inderdaad ! Het spijt me enorm maar ik weet van deze droeve zaak weinig af. Heel weinig !
- Knots : Met andere woorden : niets ! Helemaal niets ! Daaraan hebben we dus geen houvast. Dus even nadenken wat we moeten doen ! (denkpauze bij het trio)
- Stapel : Als we nu es ...
- Knetter : Neen, daar beginnen we niet aan. Véeél te gevaarlijk.
- Knots : Dan stel ik voor ...
- Stapel : Ook niet ! Dat vind ik nu weer veel te moeilijk.

Mandarijn : Mag ik even ?

Knettér : Ja, dat vind ik een uitstekend idee. Laat horen ! Wij luisteren.

(Mandarijn gaat naar gong, slaat erop)

5e TAFEREEL

Knots - Knetter - Stapel - Mandarijn - Radji

Radji : (op, buigt. De drie buigen van hun kant)

Wat wenst u, meester ?

Mandarijn : Recht maar, Radji ! (De drie blijven gebogen staan.)

Wel, deze vreemdelingen willen ons helpen bij het zoeken naar ...

(Radji doet teken dat het drietal nog gebogen staat)

Oh, neem me niet kwalijk, vrienden ! Komt u maar recht !

Knots : (met pijnlijke gelaatsuitdrukking) Ach, geeft niks !

We moesten toch even door de knieën buigen. Kwestie van fit te blijven, ziet u. (beveelt) Buigen, strekken, buigen, strekken ! Doet u maar mee, meneer. (Mandarijn doet houtherig mee)

Zo, nu voelen we ons weer een heel stukje ... stijver.

Haha, grapje natuurlijk !

Mandarijn : Radji, deze vreemdelingen willen ons helpen, zoals ik al zei, bij het zoeken naar mijn dochter. En zij zouden graag één en ander willen vragen.

(alle drie tegelijk)

Knetter : Ik zou willen ...

Stapel : Mag ik je vragen ...

Knots : Zeg es, meisje ...

Stapel : Oh !...

Knots : Nee, doe maar ...

Knetter : Aan jou !...

(wijzen mekaar aan)

Mandarijn : Vrienden, luister ! Terwijl jullie aan Radji vragen stellen, trek ik mij terug in de tempel der wijzen om te mediteren.

Knots : Mediteren ?